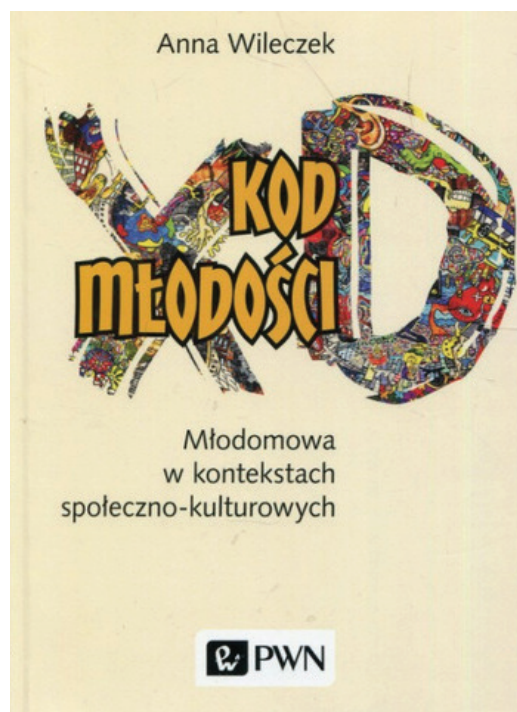

ANNA KRUSIEWICZ

KOD MŁODOŚCI. MŁODOMOWA W KONTEKSTACH SPOŁECZNO-KULTUROWYCH

RECENZJA

ANNA KRUSIEWICZ

KOD MŁODOŚCI. MŁODOMOWA W KONTEKSTACH SPOŁECZNO-KULTUROWYCH

Anna Wileczek, Wydawnictwo PWN, 2018

(...) wydaje się zasadne, aby wiedzę o „młodomowie”, o języku codziennej „nieoficjalności” nastoletniej młodzieży, uczynić punktem wyjścia do lekcyjnych analiz na temat bogactwa i zróżnicowania polszczyzny, jej wartości, norm i etykiety językowej.

Język to kod. Okazuje się, że także „kod młodości”. To pasjonujące zagadnienie przybliży autorka książki. Czytelnik znajdzie tam holistyczny obraz zjawisk językowych ujętych w pojemny termin „młodomowy”. Zabiegi językowe obliczone na

skrótowość i deformację słownictwa, odrzucenie konwencji i norm, nieustanne eksperymentowanie z leksyką, swoista zabawa słowem, to tylko niektóre z cech tego zjawiska. To, co może szokować dorosłego użytkownika języka, znajduje często uzasadnienie w mechanizmach i motywach zachowań językowych młodzieży.

Jaki obraz człowieka i rzeczywistości wyłania się z badań przywoływanych przez autorkę? „Młodomowa” dąży do szybkiego etykietowania osób, zjawisk, przedmiotów i zachowań, a z drugiej strony jest nastawiona na atrakcyjność komunikatu. Niech za przykład posłuży leksem „człowiek”, który ma kilkadziesiąt synonimów, w przeważającej większości nacechowanych.

Sporo miejsca autorka poświęca komunikacji internetowej jako wywierającej realny wpływ na rzeczywistość. Wśród konsekwencji zmian na pewno trzeba zwrócić uwagę na zaburzenie ról społecznych i związanych z nimi stereotypowych zachowań językowych przez anonimowość, zrównanie statusu, niestabilną tożsamość. Dowiemy się, kim jest „kidult” i na czym polega niebezpieczeństwo zawłaszczania „młodomowy” przez komunikację masową.

Wielość zagadnień poruszonych przez Annę Wileczek pokazuje, jak złożone jest obecnie zjawisko języka młodzieżowego. To lektura dla tych, którzy chcą lepiej poznać i zrozumieć świat swoich wychowanków. Nie do przecenienia – obszerna bibliografia.

A po lekturze warto określić własne nastawienie wobec opisywanych zjawisk. Czy będzie: (O_O) (o_o) (O.O) (o.o) czy (._.) (-.-) (-_-)?

;) ●